

Sygn. akt VI GC 26/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Krepski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Barabasz

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w T. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W. kwotę 117.109,68 zł (sto siedemnaście tysięcy sto dziewięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.664,00 zł (osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów procesu

Sygn. akt VI GC 26/17

UZASADNIENIE

Powód (...)Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w T., wniesionym w dniu 28 lipca 2016 r., domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 117.109,68 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, iż dochodzona kwota stanowi, nabytą przez niego w drodze umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 marca 2016 r. wierzytelność przysługującą Bankowi (...) S.A. z tytułu niewykonania przez pozwaną spółkę zobowiązań wynikających w zawartej z tym bankiem umowy kredytu z dnia 28 lutego 2013 r. Aktualnie na dochodzoną kwotę składają się następujące należności: należność główna w kwocie 88.703,33 zł, odsetki ustawowe za okres od dnia 29 marca 2016 r. do dnia 26 lipca 2016 r. w kwocie 2.024,38 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela za okres od dnia następnego po dacie postawienia roszczenia w stan wymagalności do dnia 24 marca 2016 r. w kwocie 26.224,09 zł oraz koszty naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 157,88 zł (k.2-6).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 października 2016 r., sygn. akt VI Nc-e 1308720/16 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie pozwu (k.7v).

Pozwana spółka w sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc z ostrożności zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem oraz zarzut nie wykazania zasadności roszczenia i jego wysokości oraz z ostrożności zakwestionowała legitymację czynną powódki do występowania w niniejszym postępowaniu kwestionując skuteczne nabycie przez powódkę wierzytelności objętej pozwem. Ponadto zarzuciła, iż powódka nie wezwała ją do dobrowolnej zapłaty roszczenia objętego pozwem. Uzasadniając zarzut przedawnienia pozwana spółka wskazała, że wymagalność dochodzonego roszczenia nastąpiła z uwagi na treść art. 120 § 1 k.c. znacznie wcześniej niż wskazuje to powódka (k.8v-9).

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do Sądu Okręgowego w Toruniu (k.14v).

W piśmie procesowym z dnia 1 marca 2017 r. powód ustosunkowując się do sprzeciwu od nakazu zapłaty zakwestionował zasadność zarzutów pozwanej spółki oraz uzupełnił stanowisko zawarte w pozwie. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazał, iż zarzut ten jest bezzasadny, gdyż dochodzone pozwem roszczenie zostało postawione w stan wymagalności na skutek wypowiedzenia umowy kredytu złożonego oświadczeniem z dnia 8 maja 2014 r., a niniejszy pozew został skierowany do Sądu w dniu 26 lipca 2016 r. Podkreślił też ponownie, że dochodzoną wierzytelność nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z Bankiem (...) w dniu 25 marca 2016 r. (k.26-28).

Pozwana spółka w piśmie procesowym z dnia 14 marca 2017 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, w tym podtrzymała podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzuty w szczególności, że powódce nie należą się co do zasady i co do wysokości należności objęte pozwem, że powódka nie posiada legitymacji czynnej do występowania jako strona w niniejszej sprawie, że powódka nie nabyła skutecznie wierzytelności objętej pozwem i że powódka nie wezwała jej do dobrowolnej zapłaty roszczenia objętego pozwem (k.117).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 8 lutego 2013 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. w W. a pozwanym (...) sp. z o.o. w T. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy w PLN nr (...), na mocy której pozwanej spółce został udzielony kredyt w kwocie 100.000,00 zł.

Dowód : umowy o kredyt gotówkowy wraz z załącznikami (k.87-94)

Powyższy kredyt był oprocentowany według stałej stopy procentowej obowiązującej w Banku (...), której oprocentowanie wynosiło 15,90 %. Zgodnie zaś z § (...) umowy od kwoty zadłużenia przeterminowanego za każdy dzień opóźnienia w spłacie Bank (...) naliczał i pobierał odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego zgodna aktualnym cennikiem usług.

Dowód:

- jak wyżej

W ramach spłaty zaciągniętego kredytu pozwana spółka dokonała płatności kilku rat, a następnie zaprzestała spłaty. W związku z zaprzestaniem spłaty kredytu Bank (...) złożył pozwanej spółce pisemne oświadczenie, w którym określił jej termin na uregulowanie całości zadłużenia zastrzegając, iż braku płatności skutkować będzie wypowiedzeniem umowy.

Okoliczność bezsporna

W związku z brakiem reakcji pozwanej spółki na wezwane do spłaty zadłużenia Bank (...) pismem z dnia 8 maja 2014 r. wypowiedział umowę kredytu z terminem wypowiedzenia wynoszącym 30 dni, Na dzień wypowiedzenia zadłużenie pozwanej spółki wynosiło 95.010,85 zł, w tym zadłużenie przeterminowane w kwocie 14.407,80 zł.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy kredytu (k.95-96)

Następnie, po upływie terminu wypowiedzenia, Bank (...) w dniu 3 lipca 2014 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, z którego wynika, iż wysokość wymagalnego zobowiązania dłużnika tj. pozwanej spółki (...) wynosi łącznie 97.126,66 zł i obejmowało należność główną w wysokości 88.703,33 zł, odsetki umowne naliczone od należności głównej za okres od dnia 28 listopada 2013 r. do dnia 1 lipca 2014 w kwocie 7.892,26 zł naliczone według stałej stopy procentowej w wysokości 15,90 % w skali roku i odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej za okres od dnia 29 grudnia 2013 r. do dnia 2 lipca 2014 r. w wysokości 531,07 zł.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (k.97-98)

Na wniosek Banku (...) Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt (...), nadał klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Dowód:

- postanowienie klauzulowe (k.99-100)

Następnie na wniosek Banku (...) z dnia 12 września 2014 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...), które postanowieniem tego komornika z dnia 8 czerwca 2015 r., sygn. akt Km 116251/14, zostało umorzono na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

Dowód:

-wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (k.101-102),

- postanowienie komornicze (k.103-104)

W dniu 25 marca 2016 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. nabył od Banku (...) m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanej spółki wynikającą z niespłaconego kredytu i w dniu 15 kwietnia 2016 r. wezwał pozwaną (...) sp. z o.o. w T. do uregulowania zadłużenia w łącznej kwocie 115.291,87 zł obejmującego należność główną w kwocie 88.703,33 zł, odsetki umowne w kwocie 26.244, 09 zł naliczone przez pierwotnego wierzyciela, odsetki za zwłokę w kwocie 206,57 zł naliczone przez powoda za okres od dnia 29 marca 2016 r. Do powyższego wezwania do zapłaty powód załączył też zawiadomienie, iż na mocy powyższej umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 marca 2016 r. Bank (...) S.A. w W. dokonał na jego rzecz przelewu wierzytelności z tytułu umowy nr (...) z dnia 28 lutego 2013 r. wraz ze wszystkimi związanymi z tą wierzytelnością zabezpieczeniami.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z podpisami notarialnie poświadczonymi (k.34-56),

- wezwanie do zapłaty wraz z zawiadomieniem (k. 105-106 i k.107)

Pozwem wniesionym w dniu 28 lipca 2016 r. powód domagał się od pozwanej spółki zasądzenia łącznej kwoty 117.109,68 zł obejmującej należność główną tj. niespłacony kredyt w wysokości 88.703,33 zł, odsetki ustawowe naliczone przez powoda od kwoty należności

głównej za okres od dnia 29 marca 2016 r. do dnia 26 lipca 2016 r. w wysokości 2.024,38 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela tj. Bank (...) za okres od dnia następnego po dacie postawienia roszczenia w stan

wymagalności do dnia 24 marca 2016 r. w wysokości 26.224,09 zł oraz koszty naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 157,88 zł.

Dowód:

- pozew (k.2-6)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty urzędowe w postaci postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz w oparciu o pozostałe dokumenty prywatne załączone przez powoda.

Dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Natomiast dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.) i w tym znaczeniu przedstawione przez powoda dokumenty nie zostały skutecznie zakwestionowane przez pozwaną spółkę. Sąd uznał je za miarodajne dowody w sprawie.

Przechodząc do rozważań prawnych należy na wstępie podkreślić, iż istnienie sporu między stronami co do zasady obliguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ zgodnie z przepisem art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne.

Jeśli więc powód powołuje się na przysługujące mu prawo żądania zapłaty z tytułu wierzytelności nabytych w drodze cesji, to zobowiązany jest wykazać okoliczności, które to żądanie uzasadniają. In concreto powód powinien zatem udowodnić, iż cedentowi tj. Bankowi (...) S.A. w W. rzeczywiście przysługiwały wobec pozwanej spółki określone wierzytelności z tytułu jej zadłużenia w spłacie zaciągniętego kredytu. W ocenie

Sądu w świetle poczynionych wyżej ustaleń faktycznych powód wykazał (art. 6 k.c.) za pomocą przedłożonych powyższych dokumentów prywatnych w postaci umowy o kredyt gotówkowy w PLN - nr (...) z dnia 28 lutego 2013 r., Bankowego Tytułu Egzekucyjnego nr (...) z dnia 3 lipca 2014 r., któremu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem Sądy Rejonowego w Toruniu z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt (...), iż pozwana spółka posiadała wobec Banku (...) zobowiązanie z tytułu niespłaconego kredytu w łącznej wysokości 97.126,66 zł i obejmowało należność główną w kwocie 88.703,33 zł, odsetku umowne naliczone od należności głównej za okres od dnia 28 listopada 2013 r. do dnia 1 lipca 2014 r. w kwocie 7.892,26 zł i odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej za okres od dnia 29 grudnia 2013 r. do dnia 2 lipca 2014 r. w kwocie 531,07 zł. Powód wykazał również, że skutecznie nabył powyższą od Banku (...) powyższą wierzytelność z tytułu niespłaconego kredytu z umowy nr (...) załączając do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 25 marca 2016 r. w podpisami notarialnie poświadczonymi oraz zawiadomienie z dnia 15 kwietnia 2016 r. pozwanej spółki o powyższej umowie przelewu wierzytelności. Wykazał również, iż na dzień złożenia pozwu nabyta od Banku (...) wierzytelność wynosiła łącznie kwotę 117.109,68 zł i obejmowała ona należność główną z tytułu niespłaconego kredytu w wysokości 88.703,33 zł, odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej za okres od dnia 29 marca 2016 r. do dnia 26 lipca 2016 r. w wysokości 2.024,38 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela za okres od dnia następnego po dacie postawienia kredytu w stan wymagalności do dnia 24 marca 2016 r. w wysokości 26.224,09 zł oraz naliczone przez pierwotnego wierzyciela koszty w wysokości 157,88 zł.

W świetle powyższych ustaleń nie ma zatem racji pozwana spółka zarzucając, iż powódce nie należą się tak co do zasady jak i co do wysokości należności objęte pozwem. Zresztą powyższy zarzut pozwanej spółki był bardzo ogólnikowy; zarzucając powodowi niewykazanie zasadności dochodzonego roszczenia i jego wysokości pozwana w żaden sposób nie odniosła się do poszczególnych należności składających się na dochodzona łącznie kwotę 117.109,68 zł, w tym do wysokości należności głównej z tytułu niespłaconego kredytu jak też nie odniosła się do wyliczenia

odsetek ustawowych i umownych. Nie odniosła się też do przedłożonych przez powoda do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty w/w dokumentów tak urzędowych jak i prywatnych nie kwestionując ich wiarygodności. Wprawdzie w sprzeciwie od nakazu zapłaty powołane przez powoda dokumenty pozwana

kwestionowała co do zasady, gdyż jak twierdziła dotychczas nie miała możliwości zapoznania się z nimi; jednakże po otrzymaniu odpisów tych dokumentów w swoim kolejnym piśmie procesowym z dnia 14 marca 2017 r. powyższego zarzutu już nie podtrzymała. Z drugiej strony należy podkreślić, iż to pozwana spółka kwestionując zasadność i wysokość dochodzonego pozvem roszczenia winna przedłożyć dowody na okoliczność, iż zadłużenie wynikające z dokumentach przedłożonych przez powoda nie istnieje lub, że jest mniejsze. W realiach niniejszej sprawy pozwana spółka takiego dowodu nie przedłożyła, a zatem jej zarzuty w tym zakresie okazały się gołosłowne i w konsekwencji chybione.

W ocenie chybiony był też zarzut pozwanej, iż powód nie posiada legitymacji do występowania jako strona w niniejszej sprawie oraz, że powód nie na był skutecznie wierzytelności objętej niniejszym pozvem. W ocenie Sądu powód wykazał bowiem załączonymi do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty dokumentami prywatnymi w postaci umowy przelewu wierzytelności z podpisami notarialnie poświadczonymi z dnia 25 marca 2016 r. i zawiadomieniem z dnia 15 kwietnia 2016 r., iż skutecznie nabył wierzytelność Banku (...) z tytułu zadłużenia pozwanej spółki wynikającego z niespłaconego kredytu z umowy o kredyt gotówkowy z dnia 28 lutego 2013 r. oraz zawiadomił pozwaną spółkę jako dłużnika Banku (...) o powyższej cesji. Należy podkreślić, iż pozwana spółka podnosząc powyższy zarzut w żaden sposób nie odniosła się do powyższych dokumentów, w szczególności nie zakwestionowała ich wiarygodności. Jak już wyżej wskazano, wprawdzie w sprzeciwie od nakazu zapłaty powołane przez powoda dokumenty kwestionowała co do zasady, gdyż dotychczas nie miała możliwości zapoznania się z nimi; jednakże po otrzymaniu odpisów tych dokumentów i po zapoznaniu się z nimi w swoim kolejnym piśmie procesowym z dnia 14 marca 2017 r. powyższego zarzutu już nie podtrzymała. Należało zatem przyjąć, iż w świetle art. 509 k.c. powód wykazał, iż wskutek przelewu wierzytelności z tytułu niespłaconego przez pozwaną spółkę kredytu bankowego przeszły na niego wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki.

Wbrew zarzutom pozwanego postępowanie dowodowe wykazało też, iż powód wezwał pozwaną spółkę do dobrowolnej zapłaty dochodzonego roszczenia załączając do odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty wezwanie do zapłaty z dnia 15 kwietnia 2016 r. Należy ponownie podkreślić, iż pozwana spółka w żaden sposób nie odniosła się do powyższego dokumentu po jego otrzymaniu przy piśmie procesowym powoda z dnia 1 marca 2017 r. (tj. odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty), w szczególności nie zakwestionowała jego wiarygodności. Co więcej, pozwana nawet nie twierdziła aby tego wezwania do zapłaty nie

otrzymała. Zakładając jedynie hipotetycznie, iż powód nie wzywał pozwanej do dobrowolnej zapłaty roszczenia objętego pozvem to za takie wezwanie należałoby potraktować pozew.

Pozostaje do oceny podniesiony przez pozwaną spółkę w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia. Na wstępie należy wskazać, iż co do tego zarzutu pozwana nie jest do końca konsekwentna. Mianowicie powyższego zarzutu przedawnienia pozwana nie podtrzymała w swoim kolejnym piśmie procesowym z dnia 14 marca 2017 r. tak jak innych zarzutów, które powtórnie przywołała w tym piśmie; może to świadczyć o tym, iż pozwana cofnęła zarzut przedawnienia, Z drugiej strony wskazać należy, iż w powyższym piśmie procesowym pozwana na wstępie oświadczyła, iż w całym zakresie wnosi i wywodzi jak dotychczas tj. w szczególności jak w sprzeciwie. Ostatecznie, w ocenie Sądu należało odnieść się do tego zarzutu, gdyż jego uwzględnienie niweczyłoby żądanie pozwu.

Zarzut przedawnienia był chybiony jak pozostałe zarzuty podniesione przez pozwaną spółkę.

Przede wszystkim należy podkreślić, iż pozwana spółka nie uzasadniła powyższego zarzutu; w szczególności nie wskazała nawet daty jaką uważa za datę wymagalności wierzytelności objętej niniejszym pozvem. Należy zgodzić się z powodem, iż dochodzone niniejszym pozvem roszczenie stało się wymagalne wskutek wypowiedzenia umowy o kredyt złożonego przez Bank (...) pisemnym oświadczeniem z dnia 8 maja 2014 r. Mając zatem na uwadze, iż termin przedawnienia dochodzonego roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata

stosownie do art. 118 k.c., to w momencie wniesienia niniejszego pozwu do Sądu, co miało miejsce w dniu 28 lipca 2016 r., roszczenie powoda nie uległo jeszcze przedawnieniu.

Reasumując w ocenie Sądu obrona pozwanej spółki przeciwko żądaniu pozwu była nieskuteczna. Należy podkreślić w tym miejscu, iż pozwana spółka w żaden merytoryczny sposób nie odniosła się do twierdzeń powoda zawartych w pozwie i w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty oraz do dowodów z dokumentów załączonych do odpowiedzi na sprzeciw; jej zarzuty były ogólnikowe i gołosłowne. Należy też wyraźnie podkreślić, iż powód wykazał zarówno istnienie wierzytelności przysługującej Bankowi (...) S.A. w W. z tytułu braku spłaty kredytu zaciągniętego przez pozwaną spółkę i wysokość tej wierzytelności jak też fakt jej sprzedaży powodowi.

Reasumując, z tych wszystkich względów niniejsze powództwo podlegało w całości uwzględnieniu na podstawie art. 509 k.c. w związku z art. 6 k.c.

Odsetki w wysokości ustawowej za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wniesienia niniejszego powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. mając na uwadze, iż powód jest stroną wygrywającą. Na zasądzone koszty procesu w łącznej kwocie 8.664,00 zł złożyły się: uiszczona przez powoda opłata sądową od pozwu w kwocie 1.464,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powódki będącego radcą prawnym w wysokości minimalnej stawki tj. 7.200,00 zł przewidzianej w nowej taryfie radcowskiej.

Z:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

T. (...)